

FITXA DE TREBALL (1)

COMPANYS DE VIATGE

El Document preparatori del Sínode té per finalitat afavorir la primera fase d'escolta i consulta al poble de Déu en cada Església particular i, concretament, en la nostra Església de Tarragona. Es tracta «d'afavorir un ampli procés de consulta per a recollir la riquesa de les experiències de sinodalitat viscudes, amb les seves diverses articulacions i matisos, implicant els pastors i els fidels» de la nostra Església diocesana, «sense obviar les precioses aportacions que poden venir dels consagrats i consagrades», i sense excloure «la veu dels pobres i dels exclosos».

VÍDEO EXPLICATIU

https://youtu.be/_IRgZPKqvAE

PREGUNTES

A l'Església i en la societat estem l'un al costat de l'altre en un mateix camí. A la nostra Església diocesana, qui som els que «caminem junts»? Quan diem «la nostra Església», qui som els qui en formem part? Qui ens demana de caminar junts? Quins són els companys de viatge, considerant també aquells que se situen fora del perímetre eclesial? Quines persones o grups són deixats al marge, expressament o de fet?

RESPOSTES

(Les respostes s'hauran d'enviar a través del formulari que trobareu a la secció 'Treballs' del nou web diocesà del Sínode: <http://sinode2023.arqtgn.cat>)

L'ESCRITURA ENS DIU...

Paràbola del bon samarità (Lc 10, 25-37)

Llavors, un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:

—Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

—Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?

Ell va respondre:

— *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.*

Jesús li digué:

—Has respost bé: fes això i viuràs.

Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús:

—I qui són els altres que haig d'estimar?

Jesús va contestar dient:

—Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda.

»Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:

»—Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

»Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a pròisme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

Ell respongué:

—El qui el va tractar amb amor.

Llavors Jesús li digué:

—Vés, i tu fes igual.